

og alle Forhørene ere endte, kan Forsvareren paa Grundlag af Forhørsudskriften indgive et Indlæg til Forsvar for den tiltalte. Men det er klart, at det er ikke særlig heldigt. Det bedste vilde naturligvis være, om Forsvaret kom straks, saa snart der blev rejst Undersøgelse mod den paagældende, saaledes at Forsvareren kunde bistaa ham lige fra første Færd og ikke skulde være henvist til at komme, naar det hele næsten var forbi. Ved den nævnte Lov blev der ogsaa indført en Appellinstans, en Overkrigsret, som overvejende bestaar af militære. Ganske vist tiltræde 3 civile Dommere Domstolen, men der er 3 høje militære og Generalauditøren, saaledes at det militære Element i Virkeligheden har Overvægten. Det er ogsaa kritiseret her fra Folketingets Side som noget, der er uheldigt, og navnlig blev der i den Anledning rettet Bepjældsninger mod den daværende Forsvarsminister, idet han selv tidligere havde krævet, at Overinstansen skulde være i alt Fald overvejende af civil Natur, og havde foreslaaet, at Højesteret skulde være Appellinstans ogsaa for Krigsretssager, og dette synes ogsaa mig at være et særdeles rimeligt Krav. Det staar for mig som ganske meningsløst, at der er to forskellige Højesteretter, om jeg saa maa sige, en for Militæretaten og en for Civiletaten. Der vilde sikkert komme betydelig mere Retsenhed og mere Plan i Retsplejen, hvis Overinstansen for Militæretaten ogsaa var den almindelige Højesteret. Man kunde saa maaske tilsætte Højesteret et sagskyndigt Element, med Militærpersoner. Jeg kan ikke tro, at det skulde kunde volde store Vanskeligheder, og jeg tror, at det vilde vække almindelig Tilfredshed i Befolkningen, om Højesteret ogsaa var Appellinstans i militære Sager.

Ved Loven af 1908 blev der ikke gjort noget nævneværdigt for at forandre Retsplejen ved Søværnet. Denne blev i alt væsentligt, saaledes som den har været i umindelige Tider. Ved Søværnet er det altid den saakaldte kombinerede Ret, der dømmer. Der er nu ikke meget kombineret ved den, for den er meget usammensat, i hvert Fald er den meget ensidigt sammensat. Oprindeligt skulde den bestaa af 7 Officerer, men der er senere kommet en Bestemmelse om, at denne Ret kan fungere, naar blot to Officerer ere til Stede. Søværnets Mandskab, navnlig Underofficererne, føle sig naturligvis noget tilsidesatte derved, at de Krigsretter, de høre under, ere vedblevne at være,

ganske som de have været tidligere, at der ikke her er indført nogen Reform, i alt Fald med Hensyn til Sammensætningen af Domstolen. Ligeledes beklage Søværnets Underofficerer sig over, at der ved Krigsforhørene ikke findes nogen Underofficer som Bisidder. De synes, at det er besynderligt, at Krigsforhørene skulde være anderledes ved Søværnet end ved Hæren. Ved Hæren skal der jo være en Underofficer som Bisidder ved Forhørene, men ved Søværnet er det lutter Officerer, der sidde ved Forhørene.

Vi mene altsaa, at den Reform, der blev gennemført ved Loven af 8. Maj 1908, i Virkeligheden langt fra har gennemført det, man havde Ret til at vente og kræve, naar der overhovedet skulde være Tale om Reform af den militære Retspleje, men det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som da var Forsvarsminister, modsatte sig videregaaende Reformen. Han gjorde det navnlig under Henvisning til, at man burde vente, til vi havde faaet den civile Retspleje gennemført, da en meget vidtgaaende Reform af den militære Retspleje ikke kunde lade sig gennemføre, uden at den civile var reformeret. Jeg ved nu ikke, hvorfor det ikke kunde lade sig gøre, for Principperne for Reformen af Retsplejen ere i Virkeligheden angivne i Grundloven, og jeg synes derfor godt, man kunde være gaaet videre. Det mente man nu imidlertid ikke fra den Side man kunde, og derfor blev denne Reform til en saadan lille Lap, som der den Gang blev sagt, paa den militære Retspleje, som den i Virkeligheden blev. Vi mene, at den Reform har vist sig saa ufyldstgørende, at der virkelig allerede nu er Grund til at arbejde paa at faa en videregaaende Reform, og nu foreligger i alt Fald ikke det Motiv, at man ikke ved, hvordan den civile Retspleje kommer til at se ud, thi der foreligger et vedtaget Forslag om den civile Retspleje, det er ganske vist ikke traadt i Kraft endnu, men vi kende jo dog Principperne deri, og selv om Ikrafttrædelsen af denne Lov maaske bliver udskudt noget, tror jeg dog, at de Principper, der ligge deri, alligevel ville vise sig at blive dem, der blive de raadende. Man vil altsaa ikke længere have det Argument at skyde sig ind under, naar der er Tale om en Reform af den militære Retspleje.

Men jævnsides med en saadan Reform af selve Retsplejen mener jeg rigtignok, der maa gaa en Reform af den militære Straffelov, Straffeloven for Krigsmagten. Jeg mener oven i Købet, at den er fuldt